

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/568**z dnia 23 kwietnia 2020 r.****uzależniające wywóz niektórych produktów od wydania pozwolenia na wywóz**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/479 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wspólnych reguł wywozu ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 15 marca 2020 r. Komisja Europejska opublikowała rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/402 ⁽²⁾ uzależniające wywóz niektórych produktów od wydania pozwolenia na wywóz na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) 2015/479. Rozporządzenie to zostało zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/426 z dnia 19 marca 2020 r. ⁽³⁾.
- (2) Rozporządzenie (UE) 2020/402 i jego zmianę stosuje się przez okres ograniczony do sześciu tygodni.
- (3) W związku z tym, że nadal trwa kryzys epidemiologiczny wywołany przez COVID-19, popyt w Unii na środki ochrony indywidualnej („ŚOI”), które obejmują maski ochronne (i maski chirurgiczne), rękawice, okulary ochronne, przyłbice ochronne i kombinezony, pozostaje bardzo wysoki, a nawet stale rośnie. W szczególności popyt na niektóre rodzaje ŚOI doprowadził do niedoborów na rynku wewnętrznym. Ze względu na swój charakter i dominujące okoliczności środki tego rodzaju są produktami podstawowymi, ponieważ są one konieczne do zapobiegania dalszemu rozprzestrzenianiu się choroby oraz do ochrony zdrowia personelu medycznego zajmującego się leczeniem zakażonych pacjentów.
- (4) Podejmowane są ciągłe starania, aby pomóc w zapewnieniu pilnych i odpowiednich dostaw środków ochrony w całej UE. Moce produkcyjne dotyczące środków ochrony indywidualnej zostały zwiększone. Komisja sfinalizowała zamówienie wspólne na środki ochrony indywidualnej, w którym wzięło udział 25 państw członkowskich. Inicjatywy te są skuteczne i planuje się, że środki zostaną udostępnione dwa tygodnie po podpisaniu przez państwa członkowskie umów z oferentami.
- (5) W ramach Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności Komisja Europejska podjęła decyzję o utworzeniu strategicznych zapasów w ramach rescEU dotyczących sprzętu medycznego, takiego jak respiratory i maski ochronne, aby pomóc państwom UE w kontekście pandemii COVID-19. Rezerwa ta jest w całości finansowana przez Komisję w formie dotacji bezpośrednich oraz będzie przechowywana w co najmniej jednym państwie członkowskim.
- (6) Komisja utworzyła również platformę koordynacyjną, obejmującą także ŚOI, w celu koordynacji wysiłków zmierzających do dostosowania podaży do popytu w UE oraz ułatwienia odpowiedniego funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (7) Pomimo tych działań i biorąc pod uwagę zwiększone unijne zapotrzebowanie na ŚOI, nadal istnieje luka między popytem a podażą na terytorium Unii, w szczególności w odniesieniu do niektórych rodzajów ŚOI, które mają zasadnicze znaczenie dla zapobiegania rozprzestrzenianiu się choroby oraz leczenia pacjentów.
- (8) Zważywszy na te wysiłki mające na celu przezwycięzenie krytycznej sytuacji niedoboru niektórych rodzajów ŚOI w Unii, uzasadnione jest wprowadzenie dalszych środków, aby przyczynić się do zaspokojenia popytu i zapobiegania niedoborom ŚOI.
- (9) Wspomniane środki, które mają na celu ochronę zdrowia i oddziaływanie na handel, powinny być ukierunkowane, proporcjonalne, przejrzyste i tymczasowe.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 34.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/402 z dnia 14 marca 2020 r. uzależniające wywóz niektórych produktów od wydania pozwolenia na wywóz (Dz.U. L 77 I z 15.3.2020, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/426 z dnia 19 marca 2020 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/402 uzależniające wywóz niektórych produktów od wydania pozwolenia na wywóz (Dz.U. L 84 I z 20.3.2020, s. 1).

- (10) We wspólnym oświadczeniu z dnia 26 marca członkowie Rady Europejskiej podkreślili, że przyjęcie decyzji w sprawie pozwoleń na wywóz ŚOI powinno doprowadzić do pełnego i skutecznego zniesienia wszelkich form wewnętrznych zakazów lub ograniczeń.
- (11) Unia nie zamierza ograniczać wywozu bardziej niż jest to absolutnie konieczne, pragnie bowiem stać na straży zasady solidarności międzynarodowej w sytuacji światowej pandemii. Środki unijne powinny zatem być proporcjonalne i zapewniać, by wywóz był nadal możliwy, pod warunkiem uprzedniego uzyskania pozwolenia. W tym celu państwa członkowskie powinny udzielać pozwoleń na wywóz w określonych okolicznościach, w przypadku gdy dana wysyłka nie stanowi zagrożenia dla rzeczywistego zapotrzebowania na ŚOI na terytorium Unii i służy zaspokojeniu uzasadnionego zapotrzebowania w ramach oficjalnych lub profesjonalnych zastosowań medycznych w państwie trzecim. Państwa członkowskie nie powinny natomiast zezwalać na wywóz, który spowodowałby zakłócenia spekulacyjne i służyłby gromadzeniu zapasów i akumulowaniu sprzętu podstawowego przez osoby, które nie mają w danym zakresie obiektywnych potrzeb lub tylko niewielkie potrzeby.
- (12) System pozwoleń na wywóz powinien zaradzić lub zapobiec sytuacji niedoboru podstawowych produktów na terytorium Unii. Głównym celem takiego systemu będzie ochrona zdrowia publicznego w Unii.
- (13) Procedury administracyjne dotyczące tych pozwoleń należy pozostawić w gestii państw członkowskich w czasie obowiązywania tego tymczasowego systemu.
- (14) W oparciu o zasadę solidarności międzynarodowej państwa członkowskie powinny zezwalać na wywóz, aby umożliwić zapewnienie pilnych dostaw w kontekście pomocy humanitarnej.
- (15) Państwa członkowskie powinny w sposób pozytywny rozważyć udzielanie pozwoleń w przypadku gdy wywóz jest przeznaczony dla organów państwa, instytucji publicznych oraz innych podmiotów prawa publicznego, które są odpowiedzialne za dystrybucję lub udostępnianie ŚOI osobom dotkniętym lub zagrożonym pandemią COVID-19 lub zaangażowanym w jej zwalczanie.
- (16) Aby osiągnąć cele niniejszego rozporządzenia, pozwolenia powinny być udzielane wyłącznie w zakresie, w jakim wielkość wywozu nie stanowi zagrożenia dla dostępności ŚOI na rynku danego państwa członkowskiego lub w innym miejscu w Unii. W związku z tym przed udzieleniem takiego pozwolenia państwa członkowskie powinny kontaktować się z platformą koordynacyjną ustanowioną przez Komisję. Państwa członkowskie nie muszą jednak kontaktować się z platformą koordynacyjną w przypadku udzielania pozwoleń na pilne dostawy w kontekście pomocy humanitarnej.
- (17) Podejmując decyzję, czy udzielić pozwolenia na wywóz, państwa członkowskie powinny również wziąć pod uwagę: wypełnianie zobowiązań w zakresie wspólnego udzielania zamówień lub w zakresie rescEU przez Unię i państwa członkowskie, wsparcie działań Światowej Organizacji Zdrowia (WHO), wsparcie skoordynowanych działań podejmowanych na szczeblu UE w sytuacjach kryzysowych lub wniosek o pomoc ze strony państw trzecich lub organizacji międzynarodowych.
- (18) Należy również uwzględnić stopień integracji rynku w odniesieniu do danych produktów między częściami obszaru celnego Unii a innymi państwami lub terytoriami, niezależnie od tego, czy osiągnięto go w ramach porozumienia ustanawiającego strefę wolnego handlu, czy też z innych powodów, takich jak bliskość geograficzna lub powiązania historyczne. Zakłócanie funkcjonowania ściśle zintegrowanych łańcuchów wartości i sieci dystrybucji ustanowionych na podstawie tych porozumień lub w inny sposób, w szczególności w przypadku sąsiadujących państw i gospodarek, przyniosłoby efekty odwrotne do zamierzonych.
- (19) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do niektórych rodzajów ŚOI. Aby zapewnić spójność, opis rodzajów ŚOI objętych systemem wydawania pozwoleń ustanowionym w niniejszym rozporządzeniu, powinien zostać dostosowany do odpowiednich specyfikacji dotyczących środków będących przedmiotem wspólnego zamówienia, w którym określono szczególne potrzeby w Unii. Kody CN powinny zostać podane jedynie w celach informacyjnych.
- (20) Celem platformy koordynacyjnej jest zapewnienie poziomu podaży odpowiedniego do zaspokojenia popytu na wszystkie rodzaje ŚOI na rynku unijnym. W związku z tym może pojawić się potrzeba dokonania przeglądu zakresu załącznika I i produktów objętych niniejszym rozporządzeniem. Przegląd zakresu powinien opierać się na ciągłej ocenie potrzeb w zakresie sprzętu o krytycznym znaczeniu związanego ze zwalczaniem COVID-19 i jego potencjalnego niedoboru. Szczególną uwagę należy zwrócić na produkty objęte wspólnym zamówieniem, a także wymagane w ramach Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności, takie jak inne rodzaje ŚOI, respiratory i produkty laboratoryjne (zestawy do badań).

- (21) Jednolity rynek sprzętu medycznego i środków ochrony indywidualnej jest ściśle zintegrowany poza granicami Unii, podobnie jak jego łańcuchy wartości produkcji i sieci dystrybucji. Dotyczy to w szczególności państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu i Bałkanów Zachodnich zaangażowanych w proces głębokiej integracji z Unią. Uzależnienie wywozu niektórych środków ochrony indywidualnej do tych państw od wymogu wydania pozwolenia na wywóz przyniosłoby efekty odwrotne do zamierzonych, biorąc pod uwagę ścisłą integrację łańcuchów wartości produkcji i sieci dystrybucji, w przypadku gdy taki sprzęt jest podstawowym produktem niezbędnym do zapobiegania dalszemu rozprzestrzenianiu się choroby oraz do ochrony zdrowia personelu medycznego zajmującego się leczeniem zakażonych pacjentów. Należy zatem wyłączyć takie państwa z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (22) Podobnie należy wyłączyć z wymogu wydania pozwolenia na wywóz kraje i terytoria zamorskie wymienione w załączniku II do Traktatu, jak również Wyspy Owcze, Andorę, San Marino, Państwo Watykańskie i Gibraltar, ponieważ są one szczególnie uzależnione odpowiednio od metropolitalnych łańcuchów dostaw państw członkowskich, do których są one przyłączone, lub od łańcuchów dostaw sąsiadujących państw członkowskich.
- (23) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do wywozu towarów unijnych z obszaru celnego Unii. W związku z tym państwa, które stanowią część tego obszaru celnego, nie muszą być zwolnione w celu otrzymywania niepodlegających ograniczeniom wysyłek z terytorium Unii. Dotyczy to zwłaszcza Księstwa Monako (*). Z drugiej strony terytoria państw członkowskich wyraźnie wykluczone z obszaru celnego Unii nie powinny być objęte wymogiem wydania pozwolenia na wywóz, a zatem powinny być również zwolnione. Dotyczy to Büsingen, wyspy Helgoland, Livigno, Ceuty i Melilli. Podobnie, wywóz na szelf kontynentalny państwa członkowskiego lub do wyłącznej strefy ekonomicznej zgłoszonej przez państwo członkowskie zgodnie z konwencją UNCLOS powinien zostać zwolniony ze stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (24) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu nie powinny mieć zastosowania do handlu między państwami członkowskimi UE. Zgodnie z art. 127 ust. 3 umowy o wystąpieniu, w okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej należy uznać za państwo członkowskie, a nie za państwo trzecie.
- (25) Niektóre z wyżej wymienionych państw utrzymują obecnie ograniczenia wywozowe dotyczące środków ochrony indywidualnej.
- (26) Organy państw i terytoriów wyłączonych z systemu pozwoleń na wywóz powinny oferować odpowiednie gwarancje dotyczące kontroli własnego wywozu przedmiotowych produktów, aby uniknąć podważania celu wyznaczonego w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2020/402. Komisja powinna uważnie monitorować ten aspekt.
- (27) Aby uniknąć podważania celu niniejszego rozporządzenia, organy państw i terytoriów wyłączonych z systemu powinny zapewnić dostępność takiego wywozu do Unii.
- (28) W celu regularnej oceny sytuacji oraz w celu zapewnienia przejrzystości i spójności państwa członkowskie powinny zgłaszać Komisji swoje decyzje w sprawie pozytywnego rozpatrzenia lub odrzucenia wniosków o pozwolenia na wywóz. Komisja powinna regularnie upubliczniać te informacje, z należyтым uwzględnieniem ich poufnego charakteru.
- (29) Wymogi dotyczące uzyskania uprzedniego pozwolenia mają charakter wyjątkowy, powinny być ukierunkowane i ograniczone w czasie. W celu zapewnienia, aby środki nie pozostawały w mocy dłużej, niż jest to konieczne, powinny one być stosowane przez okres 30 dni. Biorąc pod uwagę zmiany zarówno pod względem rozprzestrzeniania się choroby COVID-19, jak i dostosowania poziomu podaży do popytu, Komisja powinna dokonywać regularnego przeglądu sytuacji i podejmować decyzje o konieczności skrócenia lub przedłużenia obowiązywania środków w razie potrzeby.
- (30) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/479,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- 1) „wywóz” oznacza procedurę wywozu w rozumieniu art. 269 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- 2) „obszar celny Unii Europejskiej” oznacza terytorium w rozumieniu art. 4 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

(*) Zob. art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

Artykuł 2

Pozwolenie na wywóz

1. Pozwolenie na wywóz, sporządzone zgodnie z formularzem określonym w załączniku II, jest wymagane w odniesieniu do wywozu niektórych rodzajów ŚOI wymienionych w załączniku I, niezależnie od tego, czy pochodzą one z Unii. Takie pozwolenie jest ograniczone do towarów unijnych⁽⁷⁾ i nie jest wymagane w odniesieniu do towarów nieunijnych. Pozwolenia takiego udzielają – w formie pisemnej lub elektronicznej – właściwe organy państwa członkowskiego, w którym eksporter ma siedzibę.
2. Pozwolenie na wywóz jest wymagane w odniesieniu do całego wywozu i jest przedkładane, gdy towary są zgłaszane do wywozu i nie później niż w chwili zwolnienia towarów.
3. Bez okazania ważnego pozwolenia na wywóz wywóz takich towarów jest zakazany.
4. Wywóz do Republiki Albanii, Andory, Bośni i Hercegowiny, Wysp Owczych, Gibraltaru, Islandii, Kosowa⁽⁸⁾, Księstwa Liechtensteinu, Czarnogóry, Królestwa Norwegii, Republiki Macedonii Północnej, Republiki San Marino, Serbii, Konfederacji Szwajcarskiej, Państwa Watykańskiego oraz krajów i terytoriów zamorskich wymienionych w załączniku II do Traktatu nie podlega środkom określonym w ust. 1 i 2. To samo dotyczy wywozu do Büsingen, wyspy Helgoland, Livigno, Ceuty i Melilli.
5. Wywóz do obiektów znajdujących się na szelfie kontynentalnym państwa członkowskiego lub w wyłącznej strefie ekonomicznej zgłoszonej przez państwo członkowskie zgodnie z konwencją UNCLOS nie podlega środkom określonym w ust. 1 i 2.
6. W oparciu o zasadę solidarności państwa członkowskie zezwalają na wywóz z przeznaczeniem do państwa trzeciego, aby umożliwić zapewnienie pilnych dostaw w kontekście pomocy humanitarnej. Państwa członkowskie rozpatrują wnioski o wydanie pozwolenia na wywóz w trybie przyspieszonym, najszybciej jak to możliwe, lecz nie później niż 2 dni robocze od dnia, w którym wszystkie wymagane informacje zostały przekazane właściwym organom.
7. Państwa członkowskie powinny w sposób pozytywny rozważyć udzielanie pozwoleń w przypadku gdy wywóz jest przeznaczony dla organów państwa, instytucji publicznych oraz innych podmiotów prawa publicznego, które są odpowiedzialne za dystrybucję lub udostępnianie ŚOI osobom dotkniętym lub zagrożonym pandemią COVID-19 lub zaangażowanym w jej zwalczanie. Pozwolenia te powinny być udzielane wyłącznie w zakresie, w jakim wielkość wywozu nie stanowi zagrożenia dla dostępności ŚOI wymienionych w załączniku I na rynku danego państwa członkowskiego lub w innym miejscu w Unii. W tym celu państwa członkowskie przed udzieleniem takiego pozwolenia przesyłają Komisji na następujący adres poczty elektronicznej: SG-CCH@ec.europa.eu. Komisja wydaje opinię w ciągu 48 godzin od otrzymania informacji.

Artykuł 3

Aspekty proceduralne

1. Jeżeli ŚOI wymieniony w załączniku I znajduje się w co najmniej jednym państwie członkowskim innym niż to, w którym złożono wniosek o pozwolenie na wywóz, fakt ten wskazuje się we wniosku. Właściwe organy państwa członkowskiego, do których złożono wniosek o pozwolenie na wywóz, niezwłocznie zasięgają opinii właściwych organów państwa lub państw członkowskich, w których znajduje się towar, i dostarczają stosownych informacji. Państwo lub państwa członkowskie, których opinii się zasięga, powiadamiają najszybciej jak to możliwe, ale nie później niż w ciągu pięciu dni roboczych, o wszelkich ewentualnych zastrzeżeniach wobec udzielenia takiego pozwolenia, które jest wiążące dla państwa członkowskiego, w którym złożono wniosek.
2. Państwa członkowskie rozpatrują wnioski o wydanie pozwolenia na wywóz najszybciej jak to możliwe, lecz decyzję wydają nie później niż w ciągu pięciu dni roboczych od dnia, w którym wszystkie wymagane informacje zostały przekazane właściwym organom. W wyjątkowych okolicznościach i z należycie uzasadnionych powodów okres ten może zostać przedłużony o kolejnych pięć dni roboczych.

⁽⁷⁾ Zob. w odniesieniu do wyłączonych transakcji art. 269 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celný (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1), ze zmianami.

⁽⁸⁾ Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

3. Przy podejmowaniu decyzji, czy udzielić pozwolenia na wywóz na podstawie niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie biorą pod uwagę wszystkie istotne kwestie, w tym, w stosownych przypadkach, czy wywóz służy między innymi:

- wypełnieniu zobowiązań w zakresie dostaw w ramach procedury wspólnego udzielania zamówień zgodnie z art. 5 decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1082/2013/UE ⁽⁷⁾,
- wspieraniu rescEU w zakresie gromadzenia zapasów medycznych środków przeciwdziałania lub środków ochrony indywidualnej mających na celu zwalczanie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia, o których mowa w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/570 ⁽⁸⁾,
- odpowiadaniu na wnioski o pomoc skierowane do Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności i przez niego rozpatrywane oraz wspieraniu uzgodnionych działań wspierających, koordynowanych przez zintegrowany mechanizm UE dotyczący reagowania na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych (IPCR), Komisję lub inne instytucje Unii,
- wspieraniu działań statutowych organizacji humanitarnych prowadzących działalność za granicą, które korzystają z ochrony na mocy konwencji genewskiej, pod warunkiem że nie wpływają one negatywnie na zdolność do działania w charakterze krajowej organizacji humanitarnej,
- wspieraniu działań Globalnej Sieci Ostrzegania i Interwencji w przypadku Epidemii (GOARN) Światowej Organizacji Zdrowia,
- świadczeniu dostaw na rzecz operacji prowadzonych za granicą przez państwa członkowskie UE, w tym operacji wojskowych, międzynarodowych misji policyjnych lub międzynarodowych misji pokojowych,
- świadczeniu dostaw na rzecz delegatur Unii i państw członkowskich za granicą.

4. Państwa członkowskie mogą wziąć pod uwagę inne elementy, takie jak: poziom integracji rynku w odniesieniu do danych produktów, niezależnie od tego, czy osiągnięto go w ramach porozumień ustanawiających strefę wolnego handlu z państwem, do którego ma trafić planowany wywóz, a także bliskość geograficzną.

5. Przy podejmowaniu decyzji, czy udzielić pozwolenia na wywóz, państwa członkowskie zapewniają odpowiedni poziom dostaw w Unii w celu zaspokojenia popytu na ŚOI wymienione w załączniku I. Pozwolenia na wywóz mogą zatem być udzielane wyłącznie, gdy dana wysyłka nie stanowi zagrożenia dla dostępności tych towarów na rynku danego państwa członkowskiego lub w innym miejscu w Unii. Aby dokonać najlepszej oceny sytuacji, państwa członkowskie przekazują Komisji informacje na adres poczty elektronicznej: SG-CCH@ec.europa.eu, w szczególności gdy wielkość planowanego wywozu może powodować niedobór.

6. Komisja wydaje opinię w ciągu 48 godzin od otrzymania wniosku.

7. Państwa członkowskie mogą zdecydować o korzystaniu z dokumentów elektronicznych przy rozpatrywaniu wniosków o pozwolenie na wywóz.

Artykuł 4

Powiadomienia

1. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o udzielonych pozwoleniach i tych, których wydania odmówiono.

2. Te powiadomienia obejmują następujące elementy:

- a) nazwa i dane kontaktowe właściwego organu;
- b) tożsamość eksportera;
- c) kraj przeznaczenia;
- d) ostateczny odbiorca;
- e) udzielenie lub odmowa udzielenia pozwolenia na wywóz;
- f) kod towaru;
- g) ilość;
- h) jednostki i opis towarów.

⁽⁷⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1082/2013/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia oraz uchylająca decyzję nr 2119/98/WE (Dz.U. L 293 z 5.11.2013, s. 1).

⁽⁸⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/570 z dnia 8 kwietnia 2019 r. ustanawiająca zasady wdrażania decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE w odniesieniu do zdolności reagowania rescEU i zmieniająca decyzję wykonawczą Komisji 2014/762/UE (Dz.U. L 99 z 10.4.2019, s. 41).

Powiadomienie jest przesyłane drogą elektroniczną na następujący adres:
TRADE-EXPORTAUTHORISATIONPPE@ec.europa.eu.

3. Komisja upublicznia informacje na temat udzielonych pozwoleń i pozwoleń, których wydania odmówiono, mając na uwadze poufny charakter przedłożonych danych.

Artykuł 5

Klauzula przeglądowa

Komisja monitoruje sytuację i, w stosownych przypadkach, niezwłocznie dokonuje przeglądu okresu stosowania niniejszego rozporządzenia i wskazanego w nim zakresu produktu, biorąc pod uwagę rozwój sytuacji w związku z kryzysem epidemiologicznym spowodowanym przez COVID-19 oraz dostosowanie podaży do popytu na rynku unijnym.

Artykuł 6

Przepisy końcowe

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 26 kwietnia 2020 r. Niniejsze rozporządzenie stosuje się przez okres 30 dni.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Sprzęt ochronny

Sprzęt wymieniony w niniejszym załączniku jest zgodny z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/425 ⁽¹⁾ lub dyrektywy Rady 93/42/EWG ⁽²⁾ – wyrób medyczny klasy I.

Kategoria	Opis	Kody CN
Okulary i przyłbice ochronne	— Ochrona przed materiałem potencjalnie zakaźnym	ex 9004 90 10
	— Otaczające oczy i okolice oczu — Kompatybilne z różnymi modelami masek ochronnych filtrujących (FFP) i masek twarzowych — Przezroczyste soczewki — Wielokrotnego użytku (można czyścić i dezynfekować) lub jednorazowe — Mogą szczelnie przylegać do skóry twarzy	ex 9004 90 90
Sprzęt do ochrony ust i nosa	— Maski do ochrony użytkownika przed potencjalnie zakaźnym materiałem lub zapobiegające rozprzestrzenianiu takiego materiału przez użytkownika — Wielokrotnego użytku (można czyścić i dezynfekować) lub jednorazowy — Może obejmować przyłbicę ochronną — Nawet wyposażony w filtr wymienny	ex 6307 90 98 ex 9020 00 00
	— Odzież niesterylna (np. fartuch, kombinezon) do ochrony użytkownika przed potencjalnie zakaźnym materiałem lub zapobiegająca rozprzestrzenianiu takiego materiału przez użytkownika — Wielokrotnego użytku (można czyścić i dezynfekować) lub jednorazowa	ex 3926 20 00 ex 4015 90 00 ex 6113 00 ex 6114 ex 6210 10 10 6210 10 92 ex 6210 10 98 ex 6210 20 00 ex 6210 30 00 ex 6210 40 00 ex 6210 50 00 ex 6211 32 10 ex 6211 32 90 ex 6211 33 10 ex 6211 33 90 ex 6211 39 00 ex 6211 42 10 ex 6211 42 90 ex 6211 43 10 ex 6211 43 90 ex 6211 49 00 ex 9020 00 00

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/425 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie środków ochrony indywidualnej oraz uchylecia dyrektywy Rady 89/686/EWG (Dz.U. L 81 z 31.3.2016, s. 51).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca wyrobów medycznych (Dz.U. L 169 z 12.7.1993, s. 1).

ZAŁĄCZNIK II

Wniosek o pozwolenie na wywóz, o którym mowa w art. 2

Udzielając pozwoleń na wywóz, państwa członkowskie będą dokładać starań, aby zapewnić wyraźne zaznaczenie na formularzu rodzaju wydawanego pozwolenia. Niniejszy dokument stanowi pozwolenie na wywóz ważne we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej do daty jego wygaśnięcia.

UNIA EUROPEJSKA	Wywóz środków ochrony indywidualnej (rozporządzenie (UE) 2020/568)		
1. Eksporter (numer EORI, jeżeli dotyczy)	2. Numer pozwolenia		3. Data wygaśnięcia
4. Organ wydający	5. Kraj przeznaczenia	6. Ostateczny odbiorca	6a. Czy wywóz przyczynia się do osiągnięcia jednego z celów wymienionych w art. 3 lub czy wywóz ma na celu umożliwienie zapewnienia pilnych dostaw w kontekście pomocy humanitarnej, jak określono w art. 2 ust. 6?
7. Kod towaru	8. Ilość	9. Jednostka	10. Opis towarów
11. Lokalizacja			
7. Kod towaru	8. Ilość	9. Jednostka	10. Opis towarów
11. Lokalizacja			
7. Kod towaru	8. Ilość	9. Jednostka	10. Opis towarów
11. Lokalizacja			
7. Kod towaru	8. Ilość	9. Jednostka	10. Opis towarów
11. Lokalizacja			

12. Podpis, miejsce i data, pieczęć

Noty wyjaśniające do formularza pozwolenia na wywóz

Wypełnienie wszystkich pól jest obowiązkowe, chyba że zaznaczono inaczej.

Pola 7–11 są powtórzone 4 razy, aby umożliwić złożenie wniosku o pozwolenie na 4 różne produkty.

Pole 1	Eksporter	Pełna nazwa i adres eksportera, któremu wydano pozwolenie i, w stosownych przypadkach, numer EORI.
Pole 2	Numer pozwolenia	Numer pozwolenia wypełnia organ wydający pozwolenie na wywóz i ma on następujący format: XXyyyy999999, gdzie XX to 2-literowy kod geonomenklatury ⁽¹⁾ wydającego państwa członkowskiego, yyyy to 4-cyfrowy rok wydania pozwolenia, 999999 to 6-cyfrowy numer niepowtarzalny w ciągu XXyyyy, przyznany przez organ wydający.
Pole 3	Data wygaśnięcia	Organ wydający może określić datę wygaśnięcia pozwolenia. Data wygaśnięcia nie może być późniejsza niż 30 dni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. Jeżeli organ wydający nie wyznaczył daty wygaśnięcia, pozwolenie wygasa najpóźniej 30 dni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.
Pole 4	Organ wydający	Pełna nazwa i adres organu państwa członkowskiego, który wydał pozwolenie na wywóz.
Pole 5	Kraj przeznaczenia	2-literowy kod geonomenklatury kraju przeznaczenia towarów, dla których wydano pozwolenie.
Pole 6	Ostateczny odbiorca	Pełna nazwa i adres ostatecznego odbiorcy towarów, jeżeli są znane w momencie wydania + numer EORI, jeżeli dotyczy. Jeżeli ostateczny odbiorca nie jest znany w momencie wydania, pole pozostaje puste.
Pole 6a	Czy wywóz przyczynia się do osiągnięcia jednego z celów wymienionych w art. 3 lub czy wywóz ma na celu umożliwienie zapewnienia pilnych dostaw w kontekście pomocy humanitarnej, jak określono w art. 2 ust. 6?	Jeżeli wywóz przyczynia się do osiągnięcia jednego z celów wymienionych w art. 3 lub jeżeli wywóz ma na celu umożliwienie zapewnienia pilnych dostaw w kontekście pomocy humanitarnej, jak określono w art. 2 ust. 6 – należy to wskazać.
Pole 7	Kod towaru	Kod numeryczny z systemu zharmonizowanego lub Nomenklatury scalonej ⁽²⁾ , zgodnie z którym towary przeznaczone na wywóz są klasyfikowane w momencie wydania pozwolenia.
Pole 8	Ilość	Ilość towarów zmierzona w jednostce podanej w polu 9.
Pole 9	Jednostka	Jednostka miary, w której wyrażona jest ilość zadeklarowana w polu 8. Należy stosować jednostkę „P/ST” dla towarów liczonych według liczby sztuk (np. masek).
Pole 10	Opis towarów	Opis w prostym języku, wystarczająco dokładny, aby umożliwić identyfikację towarów.
Pole 11	Lokalizacja	Kod geonomenklatury państwa członkowskiego, w którym znajdują się towary. Jeżeli towary znajdują się w państwie członkowskim organu wydającego, pole to należy pozostawić puste.
Pole 12	Podpis, pieczęć, miejsce i data	Podpis i pieczęć organu wydającego. Miejsce i data wydania pozwolenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).